

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/779/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200905
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6415200905.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, ako členov senátu, v právnej veci žalobcu B. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému TELERVIS PLUS, a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom JUDr. Alanom Strelákom, Na vŕšku 12, 811 01 Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/35/2015-24 zo dňa 11. 05. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje a vec mu vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 342 € súd prvej inštancie zamietol s odôvodnením, že túto sumu plnil žalobca žalovanému na základe platného právneho úkonu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420122398 zo 17. 08. 2012 uzavretej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), ktorá obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti. Tvrdenie žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala údaje podľa §-u 9 ods. 2 písm. f), i), j) zákona

č. 129/2010 Z. z. neakceptoval. Súd poukázal na čl. II. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedené, že úver je poskytnutý na trinásť mesiacov a je tam presný rozpis splatnosti jednotlivých splátok. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o počítaní lehôt obsahujú výkladové pravidlá na počítanie hmotnoprávných lehôt obsiahnutých nielen v Občianskom zákonníku, ale aj v ostatných občianskoprávných predpisoch patriacich do systému súkromného práva. Z týchto pravidiel súd vyvodil, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve uvedený je. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený aj údaj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru podľa §-u 9 ods. 2 písm. i), aj ročná percentuálna miera nákladov podľa §-u 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

1.1 Povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. §-u 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca ešte 05. 06. 2015. Uplatnil odvolacie dôvody podľa §-u 205 ods. 2 písm. h), d), a f) O. s. p. Nesúhlasil s názorom súdu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa zákona. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bol účinný zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý v §-e 9 ods. 2 taxatívne vymedzoval, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. V §-e 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. je uvedené, že zmluva musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj v zmluve absentuje. Samotný súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení len odkazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka, akými výkladovo logickými pravidlami možno dôjsť k dátumu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Zákonodarca s odkazom na ust. §-u 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. mal podľa názoru žalobcu v úmysle, aby spotrebiteľ pri uzatváraní zmlúv nemusel rôznymi výpočtami dôjsť ku konkrétnemu dátumu konečnej splatnosti. Žalovaným uvádzaný údaj trinásť mesiacov nie je možné považovať za termín jasne a presne určujúci konečnú splatnosť úveru. nesprávny je záver súdu prvej inštancie, že úver by sa mohol považovať za bezúročný a bez poplatkov, ak by zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu a neobsahovala náležitosti podľa §-u 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y), pretože ak by zmluva nemala písomnú formu, bola by neplatná. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu označil rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a zdôrazňoval, že žalobca nezaplatil na úver zo Zmluvy č. 420122398 zo 17. 08. 2012 sumu 1 242 €, keďže úver bol z jeho strany predčasne splatený.

4. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v §-e 470 ods. 1, 2 ustanovuje, že tento zákon, pokiaľ nie je uvedené inak, platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Odvolací súd v súlade s príkazom vyplývajúcim z §-u 470 ods. 1 CSP prejednal vec podľa ustanovení Civilného sporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §-u 385 ods. 1 CSP z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť ani zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie vecí na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §-u 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobca v žalobe tvrdil, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohatil tým, že od neho prijal plnenie vo výške 342 € bez právneho dôvodu. Túto sumu mal poukázať žalobca žalovanému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420122398 uzavretej 17. 08. 2012, v ktorej chýbali podstatné náležitosti, absencia ktorých má podľa zákona č. 129/2010 Z. z. za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa podmienky zákona č. 129/2010 Z. z. a plnenie prijaté žalovaným na splátky tohto úveru nie je bezdôvodným obohatením.

7. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 (k termínu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere) v §-e 11 ods. 1 písm. a) ustanovoval, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa §-u 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa §-u 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a §-u 10 ods. 1. Nesprávny je názor žalobcu, že nedostatok písomnej formy u zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok jej neplatnosť. Odvolací súd súhlasí však s názorom žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá dňa 17. 08. 2012 pod

č. 420122398 medzi stranami neobsahovala údaj podľa §-u 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7.1. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je spôsob splácania úveru dohodnutý v splátkach. Žalobca má zaplatiť žalovanému trinásť mesačných splátok, ktorých splatnosť nebola určená konkrétnym dátumom, a ani takým jednoduchým spôsobom, aby umožnila spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy jednotlivých splátok. Doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je vyjadrený vôbec.

7.2. Súdny dvor Európskej únie vo veci Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej sp. zn. C 42/2015 k prejudiciálnej otázke vnútroštátneho súdu Slovenskej republiky k výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS uviedol, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.

8. Odvolací súd je toho názoru, že vymedzenie počtu a termínov splátok nezodpovedá výkladu čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 Súdnym dvorom Európskej únie. Žalobca ako spotrebiteľ by musel zložitým spôsobom výkladom ustanovení zmluvy a zákona sám si určiť termíny splatnosti splátok úveru a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto dátumy popri tom majú z hľadiska dojednania strán v zmluve o spotrebiteľskom úvere podstatný význam z dôvodu, že veriteľ je podľa zmluvy oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky. Nesprávnosť názoru súdu prvej inštancie o (ne)existencii podstatných náležitostí zmluvy potvrdzuje aj tá skutočnosť, že sám súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým žalobu zamietol, neuviedol, kedy podľa jeho názoru mali byť splatné splátky, na aký deň pripadol termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a po akú dobu mala zmluva o spotrebiteľskom úvere trvať.

9. Obrana žalovaného v spore nebola založená len na tvrdení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa zákonné kritériá, ale tiež na tvrdení, že žalobca nezaplatil nad požičanú sumu 900 € ďalších 342 €, ale len 213,06 € z dôvodu predčasného splatenia úveru a preplátok vo výške 128,94 € bol po dohode zmluvných strán započítaný na iné záväzky žalobcu. Súd prvej inštancie vychádzajúc z iného právneho názoru (že bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nevzniklo) nevenoval tejto otázke žiadnu pozornosť a k tejto námietke žalovaného sa nevyjadril ani žalobca. Odvolací súd z tohto dôvodu nemohol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a rozhodnúť o výške bezdôvodného obohatenia, na vydanie ktorého žalobcovi voči žalovanému podľa §-u 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vznikol nárok. Vykonávanie dokazovania na odvolacom súde k tejto otázke nepovažoval odvolací súd za účelné.

10. Podľa §-u 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10.1. V súlade s § 391 ods. 3 CSP odvolací súd uvádza, že pre správne rozhodnutie o veci musí mať súd prvej inštancie zistené a preukázané, v akej výške plnil žalobca žalovanému na Zmluvu č. 420122398 zo 17.08.2012, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že zaplatil až sumu 342 €, alebo dôvodná obrana žalovaného, že časť tejto sumy 128,94 € bola započítaná na iné záväzky žalobcu. Pri dokazovaní týchto skutočností bude súd postupovať už v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, ktorý v §-e 185 upravuje, kedy môže vykonávať dôkazy súd bez návrhu strán a v §-e 132 ods. 1 ukladá žalobcovi označiť dôkaz na preukázanie svojich tvrdení a návrhy na vykonanie dôkazov označuje v §-e 149 za prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Miera úspechu strán v spore bude závisieť od ich procesnej aktivity.

11. O trovách odvolacieho konania podľa §-u 396 ods. 3 CSP v prípade zrušenia jeho rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie rozhodne súd prvej inštancie.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).